

BIOSCOPE

Film Lovers
Are Sick People

Issue 186
JUNE-JULY 2018

ฉบับกระทำความหวัง

WONG

KAR-

WAI

30 ปี หนังหง
หว่องกาโ

CREATED BY
MONO GENERATION
CORPORATE LIMITED

9 771685 590131

120
BAHT

ที่ปรึกษา : พิชญ์ โพธารามิก, ดร.โสรัชญ์ อัครประกา, นวมิตร ประสพเนตร, มร. ชง โต ลี, ศิริ เหลืองสวัสดิ์
ที่ปรึกษาบรรณาธิการ : ทัศนัยกักร สุธสมาน, ธิดา ผลิตผลการพิมพ์
ผู้ก่อตั้ง / Founder : สุภาพ หริมเทพารีย์
บรรณาธิการ / Editor : ธัญสิฐ มหานีรานนท์
บรรณาธิการฝ่ายหนังไทย / Thai Film Department Editor : นคร โพธิ์โพธิ์
กองบรรณาธิการ / Editorial Staff : ชลนที พิมพ์นาม, พิมพ์ชนก พุกสุว
ศิลปกรรม / Art Director : อัญชลีพร วิชาติตระกูล
กิจกรรม / Event Manager : ศรินวลา ศรีหาล้า
สมาชิก - ประสานงาน / Co-Ordinator : ศิรดา ห่อทอง bioscopemagazine@mono.co.th
ฝ่ายโฆษณา : วไลวรรณ เลิศวีระศักดิ์ (ไอ้) 08-4716-4999
Fax : 0-2502-0734, 0-2584-5293

Mono Generation Co., Ltd.
BIOSCOPE Movie Magazine
200 อาคารจัสมินอินเตอร์เนชั่นแนล ชั้น 17 หมู่ 4
ถ.แจ้งวัฒนะ ปากเกร็ด นนทบุรี 11120
กองบรรณาธิการ โทร. 0-2502-0700 (ต่อ 7214 / 7217)
E-mail : bioscopemagazine@mono.co.th
www.facebook.com/bioscopemagazine

...คุณเคยเหงาจนต้อง
คุยกับตุ๊กตาเหมือนคุณ
ตำรวจ 663 บ้างไหม?

...เคยรู้สึกหลงทางราวกับ
'นกไร้ขา' เหมือนเพลย์บอย
ยกใจ บ้างหรือเปล่า?

...เคยมีรักที่ไม่สมหวัง
เหมือนคู่ของ ใจมูฮัมหมัด และ
โซวไรล์เจิน มาแล้วกี่ครั้ง?

...หรือเคยลุกขึ้นมา
สร้างสรรค์อะไรบางอย่าง
เพราะหนัง **ห้วงกาไว**
ไปแล้วกี่หน?

กระทำความหวัง Party

7 JULY 2018

BIOSCOPE
Presents

นี่คือปาร์ตี้ของคนรัก **ห้วงกาไว**
ผู้กำกับหนังเหงา-เศร้า-รักเปี่ยมสไตล
อย่าง **Days of Being Wild, Chungking Express, Happy Together** และ **In the Mood for Love** ที่เปิดโอกาสให้แฟนตัวจิ๊ด
ได้มาแลกเปลี่ยนเรื่องราวชีวิตหรือ
ผลงานที่บันดาลใจจากห้วง ร่วมกับ
เหล่าคนทำหนัง ศิลปิน และนักเขียน
รับเชิญ พร้อมดื่มด่ำเสียงดนตรีและ
คือคเทลแบบห้วงๆ

สำหรับผู้ที่ต้องการขึ้นเวทีเพื่อร่วมแชร์
ความหวัง สามารถส่งข้อความแนะนำตัว +
เรื่องราว/ผลงานที่อยากเล่าสู่กันฟัง มาทาง
bioscopemagazine@mono.co.th โดย
ตั้งหัวข้ออีเมลเป็นชื่อของตัวเองตามด้วย
#กระทำความหวังparty

แล้วมาร่วม **#กระทำความหวัง** กัน
ในวันเสาร์ที่ 7 กรกฎาคม 2561
ตั้งแต่เวลา 18.00 น. ณ ร้าน
NOMA BKK @ RCA

หมายเหตุ : ขอสงวนสิทธิ์สำหรับผู้ที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไปเท่านั้นนะจ๊ะ

“สำหรับผม หนังสือแต่ละเรื่องคือโปสการ์ดหนึ่งใบ ไม่ใช่หนังสือ
หนึ่งเล่ม”

ผมรับรู้ถึงการมีอยู่ของประโยคนี้จากหนังสือ ‘เดี่ยวตาย
อย่างไรแบบตึก : โลกของห้วงกาไว’ เมื่อนานมาแล้ว และเจ้าของ
วาทะนี้จะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจาก ห้วงกาไว - คนทำหน้าที่ระดับ
ปรมาจารย์จากฮ่องกงผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังงานอย่างล้นเหลือ
ในการเล่าเรื่อง- ที่มีชื่อหรืออยู่บนหนังสือเล่มนั้น

ไม่น่าแปลกใจที่ห้วงจะเปรียบหนังของตนเป็นเสมือน
เรื่องเล่าจากโปสการ์ดบาง ๆ แค่นึงใบ หาใช่หนังสือหนาหนัก
จำนวนหลายร้อยหน้า เพราะผลงานแต่ละเรื่องของเขาแม้มีเรื่อง-
ราวอยู่เพียงน้อยนิด ทว่ากลับอุดมไปด้วยรายละเอียดอันซับซ้อน
และปะทุพลังผ่านด้วยอารมณ์ความรู้สึก คล้ายกับโปสการ์ดที่
เราสามารถหยิบขึ้นมาดูได้บ่อย ๆ เมื่อนึกถึงภาพทรงจำจากอดีต
และค้นพบรายละเอียดใหม่ ๆ จากภาพอันสวยงามนั้นใน
ทุกครั้งที่ได้พิจารณาพิจารณาตัวเอง

ฉะนั้น สำหรับผมแล้ว BIOSCOPE ฉบับกระทำความ
ห้วง(กาไว)เล่มนี้ ก็อาจเปรียบได้กับ ‘โปสการ์ด’ อีกหนึ่งใบที่
พวกเราตั้งใจเขียนขึ้นมาเพื่อโต้ตอบกับโปสการ์ดเหล่านั้นของเขา
ที่เรารัก และได้แต่หวังว่ามันจะกลายเป็นโปสการ์ดที่ใครอีก
หลายคนสามารถหยิบขึ้นมาดูได้บ่อย ๆ-เมื่อไหร่ก็ตามที่คิดถึง
‘ผู้ชายซีเหงาแห่งโลกภาพยนตร์’ หนึ่งเดียวคนนี้

ธิวิสิฐ มหาธิราชนิก

Editor's Cut

Special Contributors

บดินทร์ เทพรรัตน์

นักเขียนอิสระด้านภาพยนตร์ เมื่อ 13 ปีที่แล้ว เคยออกหนังสือทำมือชื่อ 'มุมมองของนกอโรวา' (ปัจจุบัน เอาไปเก็บซ่อนหมดแล้วเพราะเงิน) ดู Chungking Express มาแล้วมากกว่า 10 รอบ จนจำได้แทบทุกฉาก (แม้ช่วงหลังที่หยิบมาดูจะแอบทำในความตกยุคของบางฉาก แต่ก็ยังคงชอบอยู่)

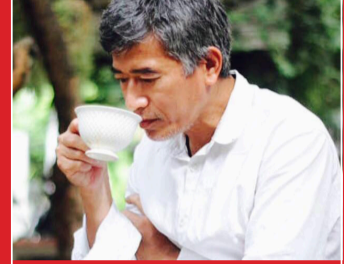
ไอ้ต มนเทียร

ศิลปินนักวาดภาพ, อาจารย์, ผู้เขียนหนังสือ 'London Scene', 'Paris Souvenir ด้วยรัก, จากปารีส' และผลงานเล่มล่าสุด 'London Museums' ผู้ซึ่งต้องการใช้ภาพถ่ายถ่ายทอดความรู้สึกที่เขามีต่อหนังของฮ่องกงไอ โดยปราศจากถ้อยคำอธิบายใดๆ

มโนธรรม
เทียมเทียบรัตน์

นักเขียนบทความ, นักวิจารณ์ภาพยนตร์, อาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษา และหนึ่งในผู้เขียนหนังสือ 'เดียดายอย่างไรแมนติก : โลกของฮ่องกงไอ'

อนุสรณ์ ตีปยานนท์

นักเขียน/นักแปล ผู้สร้างสรรคงานเขียนอารมณ์หวานโหยอย่าง 'ลอนดอนกับความลับในรอยจูบ', 'จุงกิง เซ็กซ์-เพรส' และ 'เพลงรักนิวทริโน' ที่ล้วนแล้วแต่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากหนังของฮ่องกงไออย่างไม่ปิดบัง

นิวัต พุทธประสาท

นักเขียนเจ้าของผลงานเรื่องสั้น/นิยายอย่าง 'ขอบฟ้าเหตุการณ์', 'ความโดดเดี่ยวทั้งมวลที่ไม่มีใครสังเกตเห็น' และ 'กายวิภาคของความเศร้า', บรรณาธิการผู้ก่อตั้งสำนักพิมพ์เม่นวรรณกรรม และ Alternative Writers

วิวิธน์
เลิศวิวัฒน์วงศ์

ซีเนไฟล์, บล็อกเกอร์ และทีมงานรุ่นที่สามของ Filmvirus ซึ่งจัดฉายหนังเสวนา พิมพ์หนังสือภาพยนตร์มาแล้วยี่สิบปี และยังคงเดินหน้าฉายหนังต่อไป เขียนและแปลวรรณกรรมบ้าง เขียนถึงหนังมากเท่าที่ทำได้ รวมถึงจัดการบริหารเพจภาพยนตร์อย่าง Kafe Lumiere

Contents

WONG KAR- WAI

ฉบับกระทำความหวัง

Issue 186 /
June - July 2018

8

WONG KAR-WAI : As 30 Years Go By

ย้อนดูสิบย่างก้าว
'เดียวดายอย่างไร้แมนติก'
ผ่านสามทศวรรษของ
ห้องกาโ

โดย บดินทร์ เทพรัตน์
และ คางูร คาสนพิทักษ์

11 > ก่อนก้าวมา
'กระทำความหวัง'

14 > As Tears Go By

18 > Days of Being Wild

22 > Ashes of Time

26 > Chungking Express

32 > Fallen Angels

36 > Happy Together

42 > In the Mood
for Love

46 > 2046

50 > My Blueberry
Nights

54 > The Grandmaster

58 > หวันไหวววนใบ
หวังจำ : 6 ผลงานกระซิบสั้น
ของ ห้องกาโ

โดย ชญานิน เตียงพิทยากร

64 > จับตาดอนาคตห้อง

66

So Happy Together

: 8 เบื้องหน้า 5 เบื้องหลัง

ย้อนรำลึกถึง 'ขาประจำ'
ของ ห้องกาโ

โดย อินทร์นัฐ สังข์นบัส

78

ทายาทอสูร ของห้อง

โดย คันฉัตร รังษิภาณจนีส่อง

88

ไทยทัศนา

เสียงของความ เปล่าเปลี่ยว และเดียวดาย

: บทบันทึกการออกแบบ
เสียงและดนตรีของคนไทย
ในห้อง

โดย พันพชน พุทสุข

89 > โหมโรงแรกจาก
ฮ่องกง : อุ - ไตรเทพ
วงศ์ไพบูลย์

93 > 0.1 dB ในห้อง
ห้องกาโ : ปัน -
ณพวัฒน์ สิริตวงค์

96

โลกนี้รักใคร่ไม่ได้ นอกจากเขา... ห้องกาโ

: รอบพลคนรักห้อง

โดย พันพชน พุทสุข

98 > การทลายโครงสร้าง
เรื่องเล่าในหนังหลายๆ แบบ
ห้องกาโ ผ่านสายตา
ของ เต๋อ - นพพล
ธำรงรัตนฤทธิ์

100 > ชีวิตคนกลางคืน

ในแสงไฟหม่นๆ ของ
ห้องกาโ : โจโจ้ - ทิชากร
ภูงาทอง

102 > ภาพวาด
โดย อีต มณฑิธร

104 > ผลงานศิลปะ
โดย ณัฐณริณ บิวลวย

106 > ผลงานศิลปะ
โดย อนุกุล เชื้อมอญ

108 > พื้นที่สี่เทาในห้องพัก
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ 663

110 > สุกี้ หมี่ และ
ห้องกาโ

112

บทความห้อง พิเศษ

113 > "ที่คนเราเศร้า
ก็เพราะมีความจำดีเกินไป"
(Ashes of Time, 1994)

โดย มโธสรม เทียบเทียบรัตน์

116 > Chungking
Express เรื่องเล่าเกี่ยวกับ
โลกที่เปลี่ยวเหงาใน
ห้วงเวลาที่รวดเร็ว

โดย นิวัต พุทธประสาธ

119 > Wai Kar Wong
บทกลับความรู้สึกของ
ห้องกาโ

โดย อนุสรณ์ ตีปยานนท์

122 > มารดา กสสยา ชูรัก

โดย วิวัฒน์ เลิศวิวัฒน์วงศ์

WONG KAR-

WAI

AS 30
YEARS
GO BY

เรื่อง : บดินทร์ เทพรัตน์ และ ดาวรุศ ศาสสมพิกิตช์

ย้อนดูสืบอย่างก้าว
'เดี่ยวตายอย่างโรแมนติก'
ผ่านสามทศวรรษของ

ห้องกาไว

“ผมทำหนังมาแล้ว 10 เรื่อง สำหรับผม ทั้งหมดนั้น คือหนังเรื่องเดียวกัน พวกมันเหมือนกับเป็น ช่วงตอนที่แตกต่างกันของชีวิตผม ผมมองมันอย่างนั้นนะนะ”

เราเชื่อว่าไม่มี ‘นักดูหนัง’ คนไหนที่ไม่รู้จักผู้ชายที่ชื่อ **หว่องกาไว** เขาคือคนทำหนังชาวฮ่องกง ที่มีเอกลักษณ์ในการเล่าเรื่องเป็นของตัวเองอย่างที่สุด ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคด้านภาพ-ทั้งการถ่ายทำและการตัดต่อ-ที่บางครั้งก็สวิงสวย บางคราวก็เนิบนิ่ง ทว่าล้วนสื่อความหมายที่ซ่อนอยู่ภายในนั้น ออกมาได้อย่างน่าตื่นตาและงดงาม (ซึ่งหลายครั้งก็กลายมาเป็นภาพจำของหนัง), งานสร้างอันแสนประณีตบรรจงที่ถ่ายทอดความมีชีวิตชีวาของสถานที่ไปจนถึงความขริบขลิบมั่งเมื่องของยุคสมัย, การใช้ดนตรีประกอบสุดคลาสสิกติดอยู่ในหัวง่ามของผู้ชมไม่เคยจางหาย หรือแม้แต่การให้นักแสดงอิมโพรไวส์ไปเรื่อย ๆ จนก่อเกิดเป็นช่วงขณะที่แสนมหัศจรรย์และน่าจดจำขึ้นมา - ซึ่งทั้งหมดนั้นส่งผลให้เขากลายเป็นผู้กำกับจากเอเชียที่โด่งดังที่สุด

คนหนึ่งในแวดวงภาพยนตร์โลก ตลอดระยะเวลา 30 ปีที่ล่วงผ่าน และแม้ว่าผลงานหนังหลายเรื่องของเขาจะสร้างแรงกระเพื่อมที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็น **Days of Being Wild** (1990) ที่หว่องเริ่มสร้างสรรค์ไวยากรณ์ทางภาพยนตร์ของเขาขึ้นมาเอง, **Chungking Express** (1994) ที่ทำให้การถ่ายภาพแฮนด์เฮลด์ผ่านแสงไฟนีออนกลายเป็นสไตล์ภาพยอดเยี่ยม, **Happy Together** (1997) ที่จับเอา **เหลียงเฉาเหว่ย** มารักกับ **เลสลี จาง** บนจอหนังจนดังไกลถึงเมืองคานส์, **In the Mood for Love** (2000) ที่เรื่องเล่าของรักที่ไม่สมหวังภายใต้สไตล์อันรุ่มรวยของหว่องเดินทางมาถึงขีดสุด หรือแม้แต่หนังยาวเรื่องล่าสุดเมื่อหลายปีก่อนอย่าง **The Grandmaster** (2013) ที่กลายเป็นหนังที่ทำเงินที่สุดของเขา ...ทว่าทุกเรื่องกลับล้วนก็มีจุดร่วมเดียวกัน

นั่นคือความบรรยากาศความ ‘เดียวดายอย่างโรแมนติก’ ในแบบฉบับของหว่องกาไวนี้เอง “ผมทำหนังมาแล้ว 10 เรื่องสำหรับผม ทั้งหมดนั้นคือหนังเรื่องเดียวกัน พวกมันเหมือนกับเป็นช่วงตอนที่แตกต่างกันของชีวิตผม ผมมองมันอย่างนั้นนะนะ” และนี่คือเรื่องราวระหว่างทางของชายในแว่นดำที่ทำหนังเหงา ๆ ให้เราตกหลุมรักมายาวนานถึงสามทศวรรษคนนี่!

ก่อนก้าวมา 'กระทำความหวัง'

หวังกาวเกิดที่เชียงไฮ้ในปี 1958 เขาเป็นลูกคนสุดท้ายในบรรดาพี่น้องสามคน และในปี 1963 ครอบครัวก็ได้พาเขาในวัย 5 ขวบอพยพไปอยู่ที่ฮ่องกง แต่พี่น้องอีกสองคนกลับไม่สามารถตามมาได้เนื่องจากจีนสั่งปิดประเทศในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม (ซึ่งกว่าที่เขาจะได้พบหน้าพี่น้องอีกครั้งก็เมื่ออีก 10 ปีถัดมา)

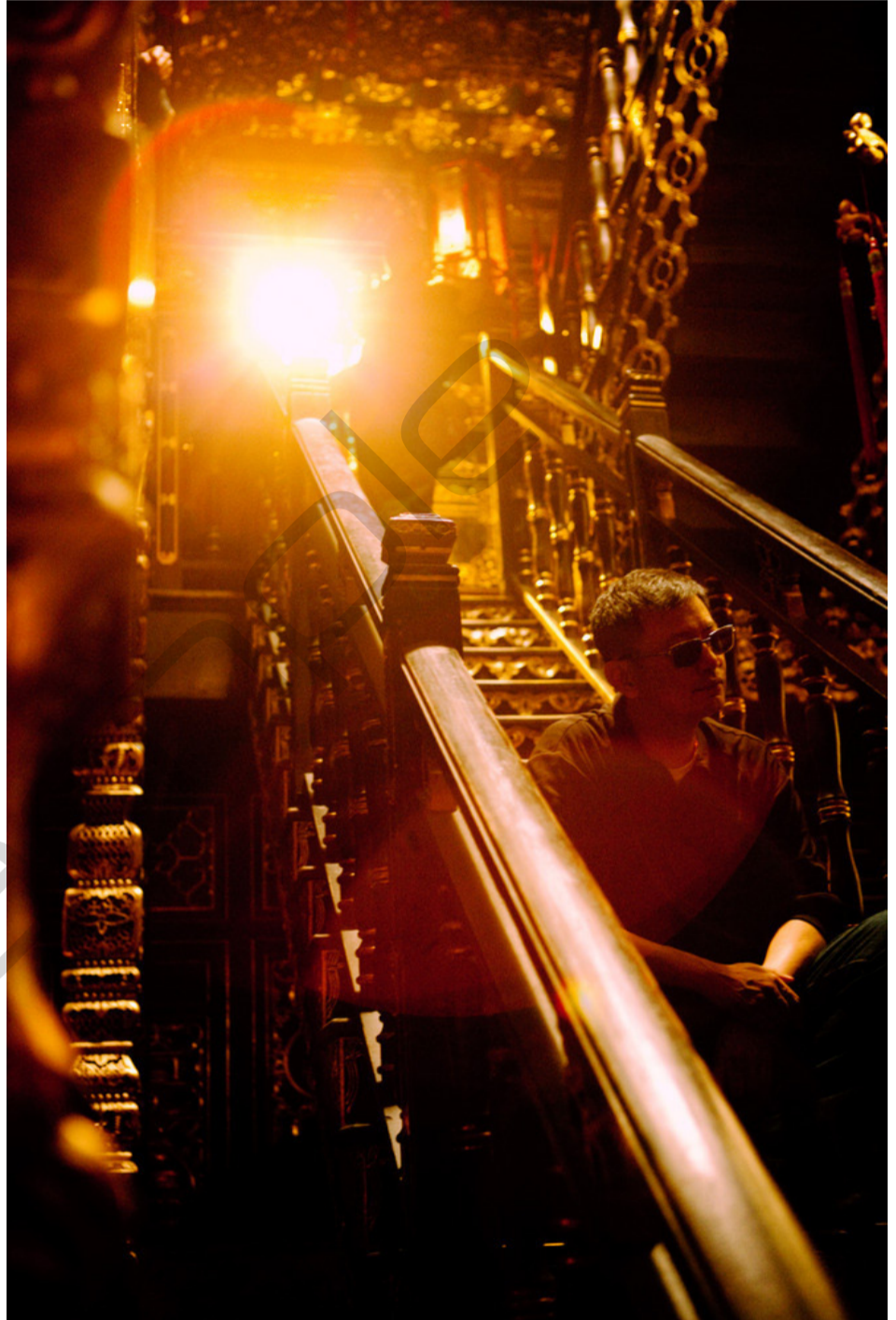
เขาใช้ชีวิตวัยเด็กแบบลูกคนเดียวในย่านจิมซาจุ่ย ซึ่งเต็มไปด้วยคนเชียงไฮ้อพยพ (ซึ่งสาเหตุที่ตัวละครของเขา มักโดดเดี่ยวและไร้รากจนต้องออกค้นหาตัวเองนั้น อาจมาจากชีวิตวัยเด็กของเขาในช่วงนี้) เขาที่สามารถพูดได้แต่จีนแมนดารินจึงต้องเรียนรู้ภาษาใหม่ ทั้งอังกฤษและ

กวางตุ้ง (ซึ่งเป็นภาษาที่คนฮ่องกงใช้กัน) โดยกิจกรรมส่วนใหญ่ที่เขาโปรดปรานในช่วงนั้นก็คือ การฟังเพลง, อ่านวรรณกรรมต่างประเทศ รวมถึงออกไปดูหนังกับแม่

หวังเรียนจบด้านกราฟิกดีไซน์จาก Hong Kong Polytechnic ในปี 1980 หลังเรียนจบเขาได้สมัครเข้าร่วมคอร์สฝึกงานสำหรับบุคคลทั่วไปของ TVB สถานีโทรทัศน์ที่ใหญ่ที่สุดในฮ่องกง ซึ่งทำให้เขาได้เรียนรู้เรื่องงานโปรดักชั่นของสื่อและได้ทำงานในตำแหน่ง 'ผู้เขียนบท' ในเวลาต่อมา โดยผลงานในช่วงแรกของเขา คือ การเขียนบทละครโทรทัศน์ (ก่อนที่จะกลายมาเป็นหวังผู้ไม่ชอบเขียนบทหนังแบบตายตัวในเวลาต่อมา)

ในปี 1982 เขาเริ่มต้นเขียนบทภาพยนตร์ โดยร่วมงานกับทีมเขียนบทหลายคน และมีผลงานหลากหลาย ทั้งโรแมนติก, คอมิดี้, แอ็กชั่น, ธริลเลอร์, อาชญากรรม ฯลฯ ซึ่งบทหนังที่โดดเด่นของเขาก็เช่น **Just for Fun** (1983, แฟรงกี ซาน), **Rosa** (1986, โจเจิง), **The Haunted Cop Shop of Horrors** (1987, เจฟฟรีย์ หลิว) และ **Final Victory** (1987, แพทริค ทัม - ที่ทำให้เขาได้ชิงรางวัลบทยอดเยี่ยมจาก Hong Kong Film Awards) โดยในช่วงเวลาระหว่างปี 1982-1991 ห่วงมีเครดิตเป็นผู้เขียนบทหนังถึง 17 เรื่องด้วยกัน แต่เขาบอกว่าถ้ารวมเรื่องที่เขาเขียนโดยไม่ได้เครดิตแล้วก็น่าจะมีมากกว่า 50 เรื่องเลยทีเดียว!

“การเขียนบทหนังและบทละครทีวีมีความแตกต่างกันมาก” เขาว่า “เพราะบทละครทีวีเป็นเรื่องของพล็อตและบทพูด แต่บทหนังมันว่าด้วย ‘การกระทำ’ เสียมากกว่า คุณจะเข้าถึงตัวละครนั้นได้จากสิ่งที่เขาทำ ไม่ใช่สิ่งที่เขาพูด”

2 แรบับนดาลใจ สไตลล์ห้วง

ดีมด้าภาพยนตร์

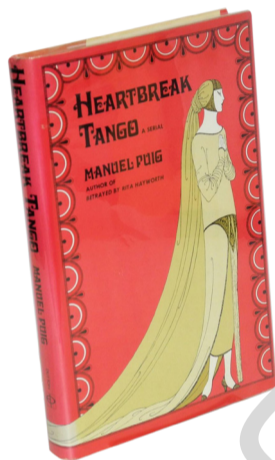
เสพวรรณกรรม

มานูเอล ปุซ

นักเขียนวรรณกรรมที่ห้วงซึนชอบ ได้แก่ **เรย์มอนด์ คาร์เวอร์**, **ไอซามุ ดะไซ**, **ฮารุกิ มุราคาบิ**, **หลิวอิจ้าง** รวมถึงวรรณกรรมละตินอเมริกันของ **กาเบรียล การ์เซีย มาร์เกซ**, **ซูลิโอ คอร์ทกาซาร์**, **มานูเอล ปุซ** – ซึ่งคนหลังสุดนี้ส่งผลต่อวิธีการเล่าเรื่องในหนังของเขาด้วย

“วรรณกรรมจีนมักจะเล่าว่า ‘เกิดอะไรขึ้น’ แต่ไม่ค่อยบอกว่า ‘เกิดขึ้นได้อย่างไร’ ซึ่งสิ่งที่ผมเรียนรู้จากนิยายของเขาคือ วิธีการที่เขาเล่าเรื่อง ซึ่งการอธิบายว่า ‘เกิดขึ้นได้อย่างไร’ นั้นสำคัญไม่แพ้ ‘เกิดอะไรขึ้น’ มันทำให้ผมอยากนำเสนอวิธีการเล่าเรื่องวิธีใหม่ๆ ให้แก่หนังจีนบ้าง อย่างนิยาย **Heartbreak Tango** (1969) ของปุซ (มีแปลไทยในชื่อ ‘ริมฝีปากนาง’ โดยสำนักพิมพ์ผีเสื้อ) มีการบอกเล่าเรื่องราวผ่านมุมมองของหลายคน และไม่เรียงตามลำดับเวลา เหมือนจิ๊กซอว์ไร้ระเบียบที่เมื่อคุณนำมันมารวมกัน คุณจึงจะเห็นถึงภาพรวมทั้งหมด และเมื่อคุณรวบรวมเอาหลากหลายมุมมองมาไว้ด้วยกัน มันก็ทำให้คุณเห็นถึงโชคชะตาหรือสิ่งที่มนุษย์ไม่อาจควบคุมได้ ซึ่งนั่นแหละที่สื่อถึง ‘ชีวิต’”

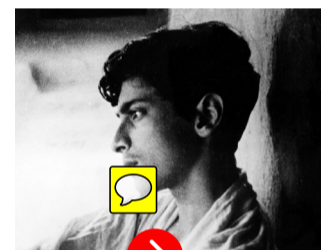

Heartbreak Tango

ห้วงพูดเสมอว่าเขาได้รับอิทธิพลจากหนังมามากมาย นับตั้งแต่หนังฮ่องกงท้องถิ่น ไปจนถึงหนังอาร์ตยุโรป โดยผู้กำกับหนังในดวงใจที่ส่งอิทธิพลต่อผลงานของเขามีตั้งแต่ **อัลเฟร็ด ฮิตช์ค็อก** (หนังที่ห้วงชอบคือ **Vertigo**), **มาร์ติน สกอร์เซซี**, ผู้กำกับยุโรปอย่าง **ฌ็อง-ลุก โกดาร์ด** (**Breathless**), **มิเกลันเจโล อันโตนิโอนี**, **แบร์นาร์โด แบร์โตลุซซี**, ผู้กำกับเอเชียอย่าง **สตัยาจิต เรย์** (**Apu Trilogy**), **ยาสุจิโระ โอสุ** (**The End of Summer**) รวมถึงผู้กำกับฮ่องกงอย่าง **คิงฮู**, **หลี่อันเซียง**

Breathless

Apu Trilogy

The End of Summer

“แต่ถ้ามีใครถามผมว่าใครที่มีอิทธิพลที่สุดต่อการทำหนังของผม คำตอบก็คือ ‘คุณแม่’ ของผมเองครับ ตอนเป็นเด็ก แม่พาผมไปดูหนังทุกวัน แม่ของผมชอบดูหนังที่มีความน่าตื่นตา กว่าชีวิตปกติทั่วไป เช่น **หนังฮอลลีวูดอย่าง Doctor Zhivago (1965, เดวิด ลีน)** หรือ **หนังจีนของชอว์บราเธอร์** แม่เป็นแฟนหนังของนักแสดงหนุ่มหล่อๆ อย่าง **คลาร์ค เกเบิล**, **เจอร์รอลด์ ฟลินน์** และ **โรเบิร์ต เทย์เลอร์** ผมกับแม่ดูหนังด้วยกันรวมแล้วหลายร้อยเรื่อง เธอจึงเหมือนกับเป็นโรงเรียนหนังของผม และเป็นคนแนะนำผมสู่โลกของภาพยนตร์ครับ”

1988

A s T e a r s
G o B y

ก้าวแรก : พานพบ
ความบริสุทธิ์
ของภาพยนตร์

“สำหรับผม
หนังเรื่องนี้
คือนิยาม
ของความ
บริสุทธิ์
ในการทำหน้าที่
ซึ่งมันยาก
มากที่จะทำ
แบบนี้ได้อีก”

ในช่วง 1987 วงการหนัง
ฮ่องกงกำลังอยู่ในช่วงรุ่งเรืองถึง
ขีดสุดจากความสำเร็จของหนัง
หลายเรื่อง เช่น ผลงานของ **เียนหลง,**
หงจินเป่า, โจวเหวินฟะ, หลิวเต๋อหัว
รวมถึงหนังของผู้กำกับ **ดีเคอะ** และ
จอห์น วู ซึ่งทำให้มีการสร้างหนังใน
ปริมาณที่มากขึ้นกว่าเดิม คนทำหนัง
รุ่นใหม่หลายคนถูกเรียกตัวให้ไป
กำกับหนัง จึงไม่น่าแปลกที่
ห้วงกาไวซึ่งทำงานในแวดวงมา
นานจะถูกชักชวนโดยบริษัทหนังเปิด-
ใหม่อย่าง In-Gear Film Produc-
tion ให้มากำกับหนังกับเขาด้วย

